

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และ
ให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียก
โดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี
ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานและกรรมการซึ่งทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการซึ่งรับราชการหรือเคย
รับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้ว
และมีได้เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา กรรมการพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าสิบสองคนแต่ไม่เกิน
สิบห้าคน โดยต้องเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการอยู่ไม่น้อยกว่า
เจ็ดคน และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการ
พลเรือน ถ้าออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“การตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนิน การทางวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ ให้ตั้งจาก กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอย่างน้อยสองคน และ ข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน อนุกรรมการทั้งหมด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้วให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้ว ยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรค หนึ่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้ บังคับบัญชา หรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระทรวงทบวงกรมดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการ ให้นำมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ. วิสามัญ และอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการพิจารณาอุทธรณ์ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้นายกรัฐมนตรีสามารถมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่แทนได้ และเพื่อให้กรรมการข้าราชการพลเรือนมีจำนวนเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพของงานปัจจุบันที่มีมากขึ้น และเพื่อให้ อ.ก.พ. วิสามัญซึ่งทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการค้าเงินทางวินัย การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ต้องมีกรรมการข้าราชการพลเรือนร่วมเป็น อ.ก.พ. ด้วยอย่างน้อยสองคน นอกจากนี้ปรากฏว่าในปัจจุบันการพิจารณาอุทธรณ์ของนายกรัฐมนตรี กฎหมายบัญญัติให้นายกรัฐมนตรีต้องส่งการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ. จึงเป็นเหตุให้นายกรัฐมนตรีจำต้องส่งการ แม้บางครั้งจะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้นก็ตาม สมควรปรับปรุงแก้ไขให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจใช้ดุลพินิจในการส่งการได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้